

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is shown in a close embrace, dancing. The woman, with her hair in a bun, wears a vibrant green, backless dress and high heels. The man is in a dark suit. They are in a modern interior with large windows and indoor plants in the background.

Chantelle Shawová
Milenka
na jeden večer

CHANTELLE SHAWOVÁ

MILENKA
NA JEDEN VEČER

PŘEKLAD

JANA ŠINDELKOVÁ

Milá čtenářko,

únor je sice nejkratší měsíc v roce, ale letos ho máme o den delší. A co je lepšího na dlouhé zimní večery než romantika a snění!

Tentokrát se sešly příběhy, v nichž hrdinové spolu stráví vášnivou noc, která ovšem nezůstane bez následků... a každý se s tím vypořádá po svém.

Chloe zažije Únos na karibský ostrov, ale nakonec zjistí, že to není tak špatné. Hannah zaplatí svou Cenu za vášně, a je na ní, aby svého vyvoleného přesvědčila, že manželství za to stojí. Podaří se Leovi získat od Tvrdohlavé Australanky Maddie to, po čem tak touží? Ava se má stát Giannisovou Milenkou na jeden večer, ale nakonec s ním zůstane už navždy. Kdo by nechtěl prožít vášnivou Noc v Saint Rémy stejně jako Audrey? A jak dlouho zůstane Cristina v Pevnosti na ostrově? To všechno zjistíte, až si přečtete knížky, které jsem pro Vás připravil na únor v edicích Sladký život a Sladký život Duo.

A jedna rada nakonec: „Jak si udržet hezké manželství? Myslím, že to chce především velkou dávku tolerance. Skoro bych řekl, že láska je dar, který dostanete a tolerance způsob, jak si ji zachovat. Je to iluzorní představa, že se vám podaří toho druhého změnit. Nezměníte ho, stejně jako nezměníte sebe. Každý z nás je v podstatě nesnesitelný, ale s tím je třeba žít. Takže jediná šance je zvyknout si na to a být rád, že se našel takový blázen, co si zvykl na Vás.“ (Marek Eben).

S láskou,

Váš Harlequin

Chantelle Shawová

**MILENKA
NA JEDEN VEČER**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Wed for His Secret Heir

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

Překlad:
Jana Šindelková

Odpovědný redaktor:
Ivana Čejková

© 2018 by Chantelle Shaw
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4860-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-4861-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-4862-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Aperitiv před večerí mu připadal nekonečný. Gian-nis Gekas se nenápadně podíval na hodinky, v břiše mu zakručelo. Měl ten den spoustu schůzek a jeden mizerný sendvič.

Usrkl Virgin Mary a napadlo ho sníst celerovou tyčinku, kterou byl koktejl ozdobený. Hlasy hostů v hale se slévaly v nezřetelný šum, a on postával za sloupem, aby se vyhnul povinnosti společenské konverzace, při které se necítil dobře a o kterou nestál.

A v tu chvíli si všiml ženy, vyměňující jmenovky na jednom z kulatých jídelních stolů. Předpokládal, že patří k organizátorům téhle charitativní večere spojené s aukcí. Ale měla na sobě večerní šaty, takže působila spíš jako někdo z hostů, a provinile se rozhlédla, když jmenovky vyměňovala.

Když Giannis sjel soukromým výtahem ze svého dvoupatrového apartmá umístěného až pod střechou luxusního londýnského hotelu do foyer, podíval se na plánek, aby zjistil, kde má u večere sedět. Přemýšlel, proč si ta žena sedla vedle něho. Nebylo by to poprvé, napadlo ho cynicky. Slavný úspěch jeho lodní společnosti ho rychle začlenil mezi nejbohatší podnikatele v Evropě.

Vypadal dobře a i předtím, než tak zbohatl, se o něj zajímaly ženy. Vlastně už od doby dospívání, kdy provázel turisty kolem řeckých ostrovů na

rodinné plachetnici. V osmnácti si užíval pozornosti bezpočtu vdavekchtivých blondýnek, které se kolem něj točily, ale v pětatřiceti už byl vybíravější.

Ta žena byla světlovlasá, ale nebyla jeho typ. Na chvíli si vzpomněl na Lise – vysokou, ladnou švédskou modelku předvádějící plavky. Chodil s ní pár měsíců, než začala mluvit o svatbě. To pomýšlení ho děsilo tak, že úplně ztratil zájem a rozešel se s ní. Nechal jí ovšem poslat diamantový náhrdelník z nákladného londýnského klenotnictví, kde měl otevřený účet.

Večeře se měla podávat v půl osmé a hosté se pomalu začínali usazovat ke stolům. Giannis se přesunul k ženě, která se pevně přidržovala opěradla židle, jako by očekávala, že tohle její místo u stolu někdo zpochybní. Medově zlaté vlasy jí ve vlnách spadaly do poloviny zad. Když přišel blíž, všiml si jejích očí, šedých jako obloha před deštěm. Byla spíš přitažlivá než krásná, s výraznými lícními kostmi a širokými, hezkými ústy, která upoutala jeho pozornost. Plné rty působily citlivě, a když si všiml, jak si skousla dolní ret, na chvíli měl chuť dotknout se ho jazykem.

Ta reakce ho samotného překvapila, protože předtím usoudil, že za druhý pohled mu nestojí. Znovu si ji změřil. Byla průměrně vysoká, měla štíhlý pas a křivku ňader a boků, které už vyšly z módy. Znovu pocítil napětí v tříslech, když se jí zadíval na ňadra skvěle vystavená v hlubokém výstřihu přiléhavého černého hedvábí.

Neměla šperky – to bylo na večeři tohoto typu nezvyklé. Většina ostatních žen zářila zlatem a diamanty, zatímco její ramena a dekolt přitahovaly pozornost jen zářivou hladkostí pokožky.

Došel až ke stolu. „Dovolíte,“ pronesl společensky a přidržel jí židli, aby se mohla usadit, a pak si,

vysoký a hezký, sedl vedle ní. „Dnes večer se zřejmě budu těšit z vaší společnosti, slečno Sheridanová.“

Upřela mu oči do tváře. „Odkud víte, jak se jmenuju?“

„Je to na kartičce před vámi,“ odpověděl suše a přemýšlel, zda by mu řekla, proč vyměnila jmenovky.

Mírně se začervenala, ale rychle se ovládla a věnovala mu zdráhavý úsměv. „No ano. Samozřejmě.“ Znovu si sevřela dolní ret pravidelnými bílými zuby a v něm se znovu ozvala žádost. „Ráda vás poznávám, pane Gekasi.“

„Giannisi,“ řekl jemně. Opřel se o opěradlo židle a natočil se k ní, aby se jí mohl plně věnovat. Usmál se. Jak předpokládal, ztmavly jí oči, rozšířily se jí panenky. Okouzloval snadno. Už v době dospívání zjistil, že má cosi v sobě – charisma, magnetismus – ať už tomu říkali jakkoli, on toho měl přemíru. Byl přitažlivý. Muži ho respektovali a stáli o jeho přátelství – a často teprve poté, co s ním prohráli, zjistili, že jeho bezstarostný vzhled nijak nesouvisí s jeho odhodláním uspět. Ženy fascinoval, chtěly ho do postele. Pokaždé.

Ava Sheridanová nebyla výjimkou. Giannis jí podal ruku a ona po kratičkém zaváhání vložila svou dlaň do jeho. Zvedl si její ruku k ústům a ona vnímala jeho dech, když se rty dotkl jejích prstů.

Ovšem, přitahoval ji. Co ho překvapilo, byla vlna touhy, která zalila jeho a přivedla ho poněkud do rozpaků. Spodní část jeho těla byla naštěstí skrytá pod bohatým ubrusem. Ulevilo se mu, když se k nim přidali další hosté, začalo všeobecné představování a číšníci přispěchali s vínem a předkrmem. Giannis ovládl své tělo. Dokonce ho jeho reakce na Avu Sheridanovou pobavila – neměla ani takovou úroveň jako modelky a hvězdičky společenského života,

s nimiž zpravidla chodil. Už přes měsíc se s nikým nemiloval, od doby, kdy se rozešel s Lise, a celibát nebyl nic pro něj, přiznal si věčně.

Domluvil s manažerem velkého investičního fondu po své levici, obrátil se zpátky k Avě a skryl úsměv, když rychle odvrátila zrak. Všiml si předtím, že se k němu stále vracela očima, když si povídal s ostatními.

Znovu se zadíval na její tvář a elegantní linii šíje, a uznal, že ji neměl označit pouze za atraktivní. Byla krásná, ale byla to krása nezvýrazňovaná a zcela přirozená. Zdálo se, že použila jen minimum make-upu, aby zdůraznila svou pleť připomínající čajové růže, a broskvím podobná ňadra za svou pevnost zřejmě nevděčila implantátům ani jinému zásahu plastického chirurga. V místnosti plné bohatých a vyumělkovaných žen s extravagantními šperky působila Ava Sheridanová jako vzácná perla z hlubin oceánu.

Bude i podobně odolná, pomyslel si, když k němu neobracela tvář, třebaže si musela být vědoma toho, že si ji prohlíží.

„Mohl bych vám dolít víno?“ oslovil ji, když odložila napůl prázdnou skleničku. Teď už se na něj podívat musela, a když se setkali očima, ucítil Giannis zajiskřit fyzickou přitažlivost mezi nimi.

„Maličko, děkuji.“ Měla hluboký, melodický hlas, vyvolávající v něm pocit chladivé vody. Maličko stáhla obočí, když vrátil lahev do chladicí nádoby. „Vy nepijete?“

„Ne.“ Znovu se na ni společensky usmál a svá slova nijak nevysvětlil.

Podívala se na něj zpod závoje řas. „Prý pravidelně přispíváte na charitu... Giannisi. Především na rodiny alkoholiků. Máte důvod?“

Giannis se podezřívavě napjal a vzpomněl si, že

se vedle něj při večeři posadila záměrně. Média fascinoval, a nebylo by to poprvé, kdy by se novinářce podařilo dostat na společenskou akci, aby se s ním mohla seznámit. Většinou je zajímalo něco z jeho milostného života, ale před několika lety se jednomu z nich podařilo vypátrat něco, k čemu se nechtěl vracet.

Ne, že by mohl zapomenout na chybu, kterou udělal, když mu bylo devatenáct, a kvůli které zemřel jeho otec. Vzpomínky na tu noc budou Giannise pronásledovat už navždycky, a pocit viny s ním zůstane jako dlouhý stín.

Jeho rysy ztvrdly. „Jste novinářka, slečno Sheridanová?“

Zvedla obočí. Buď byla skvělá herečka, nebo ji ta otázka skutečně překvapila. „Ne. Jak vás to napadlo?“

„Změnila jste zasedací pořádek, abychom seděli vedle sebe. Pozoroval jsem vás, když jste přesouvala jmenovky.“

Zrudla a jiný člověk na Giannisově místě by s ní asi pocítil soucit. Ale on byl on a nic zvláštního necítil.

„Já... ano, vyměnila jsem ty kartičky,“ řekla tiše. „Ale stejně nevím, proč si myslíte, že jsem novinářka.“

„Protože už mám s novináři zkušenost, a s bulvárními především. Udělají cokoli, aby měli možnost se mnou mluvit.“

„Novinářka opravdu nejsem.“

„Tak proč jste chtěla, abychom seděli vedle sebe?“

Znovu se kousla do rtů a Giannise zlobilo, že zírá na její ústa. „Já... Doufala jsem, že si s vámi budu moci promluvit.“

Její hezká tvář se ještě červenala, ale její inteligentní šedé oči byly upřímné – třebaže Giannis nevěděl,

proč si to vlastně myslí. Stopa zoufalství v jejím výrazu ho zaujala.

„Tak mluvte,“ vyzval ji stručně.

„Tady ne.“ Odvrátila od něj oči a zhluboka se nadechla v naději, že se jí podaří ovládnout zrychlený puls. Okamžitě ho poznala, když přišel ke stolu, kam se ji Becky, a díky jí za to, podařilo usadit. Jenže své místo našla na opačné straně stolu – příliš daleko od Giannise na to, aby s ním mohla doopravdy promluvit.

Zadoufala, že si záměny jmenovek nikdo nevšimne. Protože *musela* s Giannisem mluvit o svém bratrově. Za vstupenku na charitativní večeři zaplatila neskutečnou částku a měla na sobě šaty, které si asi už nikdy neoblékne. Jediný způsob, jak by se Sam mohl vyhnout nápravnému zařízení pro mladistvé, byl, že Giannis Gekas stáhne svoje obvinění proti němu.

Ava se znovu napila vína. Musí mít čistou hlavu, nechtěla dnes večer vůbec pít, ale neočekávala, že Giannis bude tak *neskutečně* přitažlivý. Fotky na internetu, kde se snažila najít si o něm maximum informací, ji nepřipravily na to, že nejatraktivnější svobodný Řek jí pohne srdcem, jakmile se usměje. Slovo hezký vůbec nevystihovalo jeho osudovou krásu. Jeho tvář se zdála být dílem umělcovým – skulptura lícních kostí a cizelovaná čelist zjemněná citlivými ústy, která se často zvlnila v uvolněném úsměvu.

Měl téměř černé oči pod výrazným obočím, a neustále si přihlazoval husté tmavé vlasy, spadající mu do čela. Ale mnohem horší než jeho vzhled manekýna a vysoké svalnaté tělo byla jeho nápadná sexualita. Zářil charismatem a sliboval nebezpečí a vzrušení – přesně to, čemu se Ava vyhýbala. Pokusila se ovládnout. Nezáleží na tom, že vypadá jako bronzový řecký bůh. Jí jde jen o to, zachránit svého pitomého

bratra před vězením a před velmi reálnou možností, že se Sam vydá cestou zločinu podobně jako jejich otec.

Sam nebyl zlý, jen udělal chybu, protože neměl hranice. Ava si byla vědoma toho, že ho jejich matka v pubertě prostě nezvládla a že se Sam přidal k protivné partě, potulující se po ulicích východního Londýna, kde bydleli. A hůř, Sama jejich otec fascinoval, takže se dokonce vrátil k užívání jeho příjmení McKay namísto matčina dívčího Sheridanová. Ava byla ráda, že se zbavila East Endu i všech vzpomínek na otce, ale cítila se provinile, že tam nebyla a že se její bratr dostal do skutečných problémů.

Znovu se napila a znovu pohlédla na muže vedle sebe. Samova budoucnost je v jeho rukou. Přišel číšník a odnesl předkrm z kozího sýra, jehož se sotva dotkla, a nahradil ho mořskou rybou, kterou si vybrala jako hlavní jídlo. Giannisovu pozornost už se snažil upoutat někdo další. Začínala chápat, že u stolu nebude prostor pro alespoň trochu normální rozhovor.

„Tady se nedá mluvit.“ Znovu se hryzla do rtu a proběhlo jí zachvění, když se očima soustředil na její rty. Nechápala, proč se najednou tak napjal. „Mohla bych s vámi mluvit o samotě po večeři?“

Upřel své oči do jejích, ale z výrazu jeho tváře nedokázala nic vyčíst. V obavě, že ji odmítne, instinktivně položila svou ruku na jeho. „*Prosím.*“

Teplo jeho olivově zlaté pokožky pod jejími prsty ji elektrizovalo. Chtěla ruku odtáhnout, ale Giannis ji zadržel.

„To záleží na tom, jak moc budete zábavná,“ řekl tiše. Usmál se jejímu zmatenému výrazu a palcem jí přešel přes vnitřní stranu zápěstí. „Uvolněte se, *glykiá mou*. Docela určitě si potom můžeme promluvit.“

„Děkuji vám.“ Zaplavil ji pocit úlevy. Ale uvolnit

se nemohla, protože starost o bratra jen vystřídalo jiné napětí, způsobené jiskřením v Giannisových očích. Nemohla odtrhnout oči od jeho citlivých rtů. Začínaly mu znovu vyrážet ráno oholené vousy a ona se nemohla zbavit myšlenky na to, jak moc hrubý by byl dotyk jeho kůže, kdyby ji políbil. Kdyby ho políbila.

Znovu se napila a pak si vzpomněla, že neobědvala. Alkohol na prázdný žaludek je silnější, připomněla si. Neměla chuť jíst, ale přinutila se k několika soustům ryby.

„Tak mi povězte, Avo – máte tak nádherné jméno.“ Giannisův přízvuk působil jako pohlazení hrubým sametem, a to, jak vyslovoval její jméno tím líným, sexy vrněním, a protahoval slabiky – *Ávó* – ji rozechvívalo. „Když nejste novinářka, tak co tedy děláte?“

Říct mu, že je sociální pracovnice, která se stará o oběti zločinu, by asi bylo podivné, když se Giannis obětí zločinu sám stal, a když ten zločin spáchal její bratr, napadlo Avu náhle. Sam hluboce litoval toho, co se svými takzvanými přáteli na Giannisově luxusní jachtě způsobil. Musí Giannise přesvědčit, že její bratr udělal chybu a že si zaslouží dostat druhou šanci.

Znovu sáhla po sklence s vínem, ale pak se rozmyslela. Víno už jí stoupalo do hlavy – i když spíše než víno ji omamovala těžká, smyslná vůně Giannisovy vody po holení.

„Teď nedělám vlastně nic.“ Ráda slyšela svůj klidný hlas, neodrážející bouři emocí. „Vrátila jsem se nedávno ze Skotska do Londýna, abych byla blíž mámě... a bratrovi.“

Giannis dojedl kousek hovězího Wellington, než promluvil. „Hodně jsem cestoval, ale ve Skotsku jsem ještě nikdy nebyl. Prý je nádherné.“

Avě se zjevila před očima chudá glasgowská předměstí, kde pracovala nejprve jako dobrovolnice, a po dokončení univerzity dostala práci na sociální službě. V posledních letech se šedé a ponuré věžáky bouraly a nahrazovaly je nové domy, ale nezaměstnanost byla pořád vysoká, a s ní i drogová závislost, násilí a kriminalita.

Cítala, že její práce – pomáhala lidem, kteří se stali oběťmi nebo svědky zločinu – maličko vyrovnává účet za příšerné zločiny, které spáchal její otec. Ale protože byla ve Skotsku, nevšimla si prvních příznaků toho, že se její bratr stává součástí gangu ve východním Londýně. Dědictví jejího otce.

„Co ti je do toho, co dělám?“ zlobil se Sam, když se s ním pokoušela promluvit. „Odstěhovala ses a byl jsem ti ukradený.“ Avu sevřel známý pocit provinění, že s nimi nebyla, když ji Sam a máma potřebovali.

Vrátila se do přítomnosti a uvědomila si, že Gianis stále ještě čeká na odpověď. „Vrchovina je nádherná,“ řekla mu. „Kdybyste se tam chtěl vydat, můžu vám doporučit pár míst.“

„Bylo by hezčí, kdybyste jela se mnou a ukázala mi všechno, co myslíte, že by se mi líbilo.“

Ava sebou trhla. *Myslí to vážně?* Zírala do očí tmavých jako sama noc a četla v nich pobavení a ještě něco dalšího, co ji podivně lechtalo v břiše. „Ale... neznáme se.“

„Zatím ne, ale večer teprve začíná a možností je bezpočet,“ ujistil ji tím vláčným středomořským přízvukem, který ji tak rozechvíval. Mírně pokrčil rameny, takže si všimla síly jeho těla pod látkou elegantního saka. „Mám málo volna, takže když někam jedu, logicky mě doprovází někdo, kdo to tam zná.“

Ava nemusela odpovídat, protože jeden z organizátorů přišel ke stolu, aby jim nabídl katalog předmětů, které se budou dražit.

Giannis jej prolistoval. „Je tu něco, na co budete chtít přihazovat?“

„Bohužel si nemůžu dovolit ani dovolenou na safari, ani platinové hodinky,“ odtušila. „Hádám, že sběratelé budou chtít toho Marka Deringa. Jsou to krásné práce, a zřejmě to bude dobrá investice. Jsou tam i zajímavá vína. Chateau Latour 1962 nejspíš.“

Giannis se na ni zahleděl. „Dobře, takže rozumíte umění a vínu. Zajímáte mě, Avo.“

Rozesmála se. „Nerozumím ani jednomu, ale byla jsem v penzionátě ve Švýcarsku, a tam mě naučili mluvit o umění, rozeznat dobré víno a trochu všeobecné etikety.“

„Nenapadlo mě, že dívky – předpokládám, že jenom dívky – ještě studují v penzionátech,“ řekl Giannis. „Proč jste tam byla?“

„Otec si myslel, že to bude dobrá zkušenost.“ Ava se napjala, když si vzpomněla na otce. Vlastně se na Terryho McKaye snažila nemyslet. Ta část jejího života, kdy byla Avou McKayovou, už byla pryč. Ztratila kontakt s kamarádkami z Institut Maison Cécile ve sv. Mořici, když otec skončil ve vězení. Ale těch pár měsíců v luxusním pensionátě, k jehož studentkám patřily i dvě evropské princezny, ji vybavil společenskou obratností a dobrými způsoby, díky kterým se dokázala snadno pohybovat i v nejlepších společnostech.

Zalitovala, že se nikdy neučila, jak se chovat, když na ni upře oči řecký bůh, jako by si ji představoval nahou. Pod Giannisovým zkoumavým pohledem ji ta myšlenka neopouštěla. A ani panika a nevysvětlitelné vzrušení v žilách. Je na charitativní večeři kvůli svému bratrově, připomněla si. Giannis řekl, že si potom můžou promluvit, pod podmínkou, že bude zábavná. Nevěděla, jestli to myslel vážně, ale nemohla si dovolit promarnit šanci vyprosít si na něm shovívavost k Samovi.